

הַלְבוּת בְּרִכּוֹת סִימָן נו נו

צ באר הגוי'ה

ה משנת ר' יוסף
ג'קטיליא, 1 לשון הכל
בו, 1 בית סוף בשם
מנחם, 11 תרומת הרושן
סימן 2.

(1) * יתברך ולא (2) אחר בריך הוא. (3) ולא יפסיק בין בריך הוא (4) לעלא מפל ברכתא וכו': ג. * העוננים עד לעלמי עלמניא בלבד, טועים הם, כי אסור להפריד בין (5) עלמניא ליתברך: ד. * יבשאומר הסתנו יתגדל כורע, וכן פיהא שמה רבא וכן ליתברך וכן בברך הוא וכן באמן: ה. * לאחור שפיסם הקדיש פוסע שלש פסיעות ויאתר כן אומר עושה שלום וכו':

נו דין ברכו וענינותו, וכו' ב' סעיפים:

א. (8) * אומר שליח צבור ברכו את ה' המברך (6) * (7) * ועונים אחריו ברוך ה' המברך לעולם ועד, (9) * (10) * והחזור שליח צבור (11) ואומר ברוך ה' המברך לעולם ועד. ונהגו שהשליח צבור מאריך בברכו והקהל אומרים יתברך וישתבח וכו' (12) בעוד שהוא (13) מאריך בברכו (טו): ב. * מקום שנהגו לצעוק על חבריהם בין קדיש וברכו ליוצר אור או לדרב בצרכי רבים, (14) טועים הם (ועין לעיל סוף סימן נו):

שערי תשובה

* יתברך, עין באר היטב. עין שם בפנות דאם מסים העונה עד בעלמא קדם השליח צבור צריך לענות אמן אחר שמה דקדשא בריך הוא, עין שם. ומהו מבאר שצריך לומר בריך הוא מחבר אל תבת דקדשא, וילא כמו שקבת הברכי משה בשם אור ורע שדיבאו המגן אברהם, וכן כתב בהג"ה, אלא בהפסק קצת כמו אנתנא הוא אחר תבת בריך הוא ושוב מתחיל לעלא כו' כלומר שיתברך וישתבח שמו של הקדוש בריך הוא לעלא כו'. וצ"ל לקמן בסימן סו דבמקום שאין רשאי להפסיק לא יאמר רק עד יתברך, עין שם:

* ועונים, עין באר היטב. וכתב בשלמי צבור בשם מהר"ש ויל שלא להפך פניו מפניו עד שפיסם לומר ברוך כו', וסימן לדרב, מימי לא אמרתי דבר ונתנתי לאחוריי, עין שם: * מאריך, עין באר היטב. וכתב בספר הסינים, האומר בלחש ברפת הותרה וברכו ונול את המצות כו', עין שם:

השליח צבור כפי שיענה ברוך ה' המברך לעולם ועד, לכוש והקמת יש טחלין. [הנהגין לומר את ה' אלהיך תירא כשאינך השליח צבור לאת פתב רשיל שאינו מקפלה ולא מייסוד התקפות]:

באור הלכה

א * ועונים אחריו. עין במגן אברהם, ועין במשנה ברוך בשם אלהי רפה. ועין בספר מגדים בסימן קכד אות יח ששאר בקש"א, דמדברי המגן אברהם שם מוכח בהדיא דהוא סובר גם כן דיתבול לענות עם הצבור אף שלא שמע בתחלה להשליח צבור שאומר ברכו. ובאמת לפי הדברים בכונת המגן אברהם בסימן זה יקשה, למאי נקט המגן אברהם דאם השליח צבור אמר בלחש, אפילו אם לא אמר בלחש, רק שהוא עמד ברחוק ולא שמע, גם כן הכי, על כן נראה לי פשוט דגם המגן אברהם מודה לאלהי רפה, וכמו שכתב בעצמו בסוף סימן קכד, אף דאם השליח צבור אמר בלחש ולא שמעו ממנו תשעה אנשים, רק איזה אנשים יחידים וענו ברכו, ועל ידיהם נשמע הקול לאחרים וענו גם הם ברכו, בהדיא יחיד השומע

באר היטב

(1) יתברך, ובפנות חשיב ה' אגנים דצריך לענות בקדיש וכן כתב איד אהרן: (2) לעלא. כתב ט"ו שמעתי רבים טועים בשעה שהשליח צבור אומר בריך הוא עונים גם הם תבות אלו בריך הוא לעלא, וזהו דאי תרוף הוא דמשמע דמתברך רק לעלא ולא לתתא חס ותלילה, אלא יש להם לומר גם מפל ברכתא וישירתא, ובשליח קתב שיאמר עד דאמירן בעלמא, וכן כתב בפנות. אבל המגן אברהם כתב ויל נראה מהג הקדמות עקר שקיי אומרים עד יתברך בלבד, עין שם השעם: (6) ועונים, ואם השליח צבור אומר בלחש ולא שמע ממנו ברכו רק שמע הקהל עתים, אומר אחריהם אמן כמו שכתוב בסימן קלט סיני ו מהג"ה. השעם שאומר השליח צבור ברכו ולא נברך כמו נומן, עין תוספות יום טוב פסק ו דברכות משנה ג, ובתשובת משה יוסף חלק ב סימן טו: (7) ויתר השליח צבור ואומר, ואם אין שם עשרה בלא הוא, אם לא ענה עמיהם לא יצא ידי חובה, אגדה, מגן אברהם: (8) מאריך, דוקא בשעת הנהגן אבל בשעה שאומר התבות לא יאמר כלום, ואם אין חזן מאריך בברכו, מוטב שישתק ויכון מה שאומר [הנהגין לומר את ה' אלהיך תירא כשאינך השליח צבור לאת פתב רשיל שאינו מקפלה ולא מייסוד התקפות]:

משנה ברוכה

אמן ופלא על השלחן ערוך שלא העתיק האמן הזה אשר הוא מבאר פרומים [והעתיקו בבית יוסף]: (1) * אחר בריך הוא. יש שטועים, (2) שבשעה שהשליח צבור אומר בריך הוא עונים גם הם תבות אלו בריך הוא לעלא, וזהו דאי תרוף הוא, דמשמע דמתברך רק לעלא ולא לתתא חס ותלום, אלא יש להם לומר גם (3) מפל ברכתא, או שיאמרו רק בריך הוא כמנהגנו: (יד) * ולא יפסיק, עין בשערי תשובה שהביא, דמספר הפנות מוכח להפך, דתבת בריך הוא מתבר אל תבת דקדשא, ואתר כן יש הפסק קצת כמו אנתנא ושוב מתחיל לעלא וכו', כלומר שיתברך וישתבח שמו של הקדוש בריך הוא לעלא וכו', וכן הסכים בבאור הגר"א: (טו) * עלמניא ליתברך, משמע בבית יוסף דצריך לומר כל הנפש של יתברך עד דאמירן בעלמא עשרים ושמונה תבות. ועין במגן אברהם שפסיק דמנהג קדמונים עקר, שלא לומר רק עד יתברך, ומשם ותלאה ישתק ויכון למה שאומר השליח צבור, ושומע פעונה, ובבאור הגר"א פתב, שלא לומר רק עד תבת עלמניא בלבד, כי כאן הוא סיום תשבת של אמן והא שמה רבא, ויתברך ולהלן מתחיל פרק אחר, ואין לערובם כבת אחת, ונראה שאם יאמרו בשתי נשימות, (6) גם להגר"א שרי, ובפסק הענין יש מקומות חלוקין במנהגן בזה, ועל כל פנים אם הוא עומד במקום שאין רשאי להפסיק, יתבר בזה שלא יאמר רק עד עלמניא ותי אדם]:

יתברך עד דאמירן בעלמא עשרים ושמונה תבות. ועין במגן אברהם שפסיק דמנהג קדמונים עקר, שלא לומר רק עד יתברך, ומשם ותלאה ישתק ויכון למה שאומר השליח צבור, ושומע פעונה, ובבאור הגר"א פתב, שלא לומר רק עד תבת עלמניא בלבד, כי כאן הוא סיום תשבת של אמן והא שמה רבא, ויתברך ולהלן מתחיל פרק אחר, ואין לערובם כבת אחת, ונראה שאם יאמרו בשתי נשימות, (6) גם להגר"א שרי, ובפסק הענין יש מקומות חלוקין במנהגן בזה, ועל כל פנים אם הוא עומד במקום שאין רשאי להפסיק, יתבר בזה שלא יאמר רק עד עלמניא ותי אדם]:

א (א) * אומר שליח צבור. בקול (7) * כו', כפי שישמענו כל העם ויענו ברוך ד' המברך לעולם ועד: (ב) * ועונים אחריו, ואם לא שמע אתר מהשליח צבור כשאמר ברכו, רק שמע מהקהל שאמרו ברוך ד' המברך לעולם ועד, עונה עמהם גם כן ברוך ה' המברך לעולם ועד, אבל אם שמע מהשליח צבור לבד בשעונה ברוך ה' המברך לעולם ועד לא יענה עמו, רק יענה אמן על דבריו ואלהי רפה ודרן החיים, וילא קטן אברהם: (ג) * והחזור שליח צבור, כפי (8) שכלל את עצמו גם כן בכלל המברכים, ואם אין שם עשרה בלא הוא, אם לא ענה עמיהם לא יצא ידי חובתו. מגן אברהם בשם אגדה וקשה לי, אפילו יש עשרה בלאו גם כן לא יצא ידי חובת עצמו, כיון שלא ענה עמיהם, ויענין השאר, לכאורה דיוציאם בכל זוני, ולא ירע מאם היה אחר מתפלל או נשן, דקומא לן לעיל סימן נו סעיף ו דמצטרף: (ד) * ואומר ברוך ד' המברך, כתב בספר שערי אפרים ואצל דיני ברפת הותרה והוא הדין פתח, קצת שלותי צבור, כשהצבור אומרים ברוך ד' המברך וכו' עונה אתריהם אמן והחזור ואומר ברוך ד' וכו', וטעות הוא בידם, שכינת שאומרים מיד ברוך ד' כו' אין צריך לומר אמן וכן כתב הפרי מגדים בסימן קצח ותי אדם, אבל הצבור יאמרו אמן אחר השליח צבור אף שאמרו מתחלה ברוך ד' המברך וכו', אבל תמי אדם פתב שאין צריכין לומר אמן, וכן כתב הפרי מגדים בסימן נו וקצח, דיכין דכבר אמרו ברוך ה' המברך לעולם ועד למה יאמרו פעם שניה אמן ומאמין, הרי כבר אמרו כן, ומכל מקום הכריע לבסוף דרשות הוא ביד הצבור אם ירצו עונין על זה אמן, ועל כל פנים מי שהוא עומד במקום שאסור להפסיק, לא יענה אמן זה: (ה) * בעוד שהוא מאריך, דוקא בשעת הנהגן, אבל בשעה שאומר התבות לא יאמר כלום, ואם אין תתן מאריך בברכו, מוטב שישתק ויכון מה שאומר השליח צבור כפי שיענה ברוך ה' המברך לעולם ועד [ואחרונים]. (8) הנהגין לומר את ה' אלהיך תירא כשאינך השליח צבור לאת, רשיל שאינו מקפלה ואינו מייסוד התקמה: ב (1) * טועים, (2) דהרי הוא כאלו כבר התחיל ביוצר אור:

שער הציון

ב (טו) ט"ו: (1) פרי מגדים לדעתו, עין שם, ולדין דסבודא לן כהשערי תשובה תמוך במשנה ברוך סוף קטן ד אין צריך לומר רק בריך הוא: ג (6) דמא דתקיעות לקמן בסימן קכב דלכלי עלמא תקיעה חרוצה הוא שני דברים, ומכל מקום אינו אסור שם בסעודין ה רק כשישמה אחת: א (8) לקמן בסימן קלט סיני ו: (3) סימן קלט: (2) באר היטב: ב (7) ממנה"א סוף סימן טו: